

Vertical sidebar containing various advertisements and notices, including 'N 6354', 'Kneipp', 'gok.', 'CSOK', 'Bizarr világ', 'NINA KISSASSONY', and 'Kérdés'.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PAPNÓVELDE-UTCA 6. Telefon száma 55-83.

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferencz főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PAPNÓVELDE-UTCA 6. Telefon száma 51-66.

Vezérvármegye és főváros.

Szinte nehezen esik szívünknek, hogy Pest vármegye törvényhatóságát az öt méltán megillető dicséretben részesítsük. Igen, magasztalunk kell a vármegyét, mert közgyűlésének mai egyhangu határozata, mely a kvótamegállapítás minden kísérlete ellen tiltakozik, tanuságok tett arról, hogy e vármegye fia manapság is az ősi nemes tradíciók erős tejen nevelkednek és a közelet romlásában, a szolgáltatás és szerepeltetés általánosság vált erkölcsi között is megóvták azt a független nemzeti szellemet, melynek tüzetét fényteltek atyáik, mikor a szabadságra és nagylehetőségű nemzeti élet haladtak. Bizonyára annál jobban kell még magasztalunk ezt az épen megőrzött szellemet, mentől rikítóbb ellentéttel válik ki a kornak uralkodó áramlatai közül, mint a zöldellő sziget a piszkos sárga tengerhabokból. De épen az hat reánk megdöbbentően, hogy ilyen ellentétet látnak akkor, mikor a nemzet legközönségesebb anyagi érdekeit, közvetlen természetes birtokait kellene megvédelmezni a jogtalan idegen támadás ellen. Nem restelheti-e Pestvármegye közönsége is, hogy a dicső hagyomány ereje, az örökül nagy eszmék hatalma legyen szükséges saját jobb hírnevének megővására egy oly alkalomkor, a mikor a primitív nemzeti önzés, az élet és önfeltartás elemi ösztöne írja elő minden magyar polgárnak kötelesség szerű magatartását?

Gondolták-e azok a nemzeti hősök, kik hajdanta Pestvármegye tereiben vívtak a szellem dicső csatáit, gondolták-e Széchenyi és Bathányi grófok, Kossuth Lajos, Fáy András, Szentkirályi Mór, hogy valamikor még nagyon megdicsérelhetik vármegyéjüket azért is, mert nem fogadják általános megnyugvással az olyan kvótamegállapítás, melynek követelésére se jog, se méltányosság, csak a nemzetközi tárgyalásokban páratlan zsarolási módszeres vizsi rá a velünk egyezkedő osztrák szomszédot? A legnagyobb reformok megalkotása, az ezredéves nemzeti szervezetnek fejtől talpig való átalakítása volt az, a miért az elődök küzdöttek és ebben a küzdelemben Pestvármegye vezér-vármegyévé lett, melynek magasán felemelt lobogóját lelkesedéssel követték a vármegyei és városi törvényhatóságok. Ma csak arról van szó, hogy birtokunkban levő és a megélhetéshez nélkülözhetetlen vagyonunkat megvédelmezzük idegenek rabló vágyai ellen. Pestvármegye ime megteszi kötelességét, és ma is a nemzeti védelem első sorába áll, de mondhatjuk-e, hogy ez egyszerű kötelesség teljesítés a vezér példára ragályos erejével hat mindenütt az országban? Csak néhány lépéssel odább, Budapest városában megtaláljuk a nemes szelvényeket, kik íjvedve és hajlongva már előre felajánlják a nagyobb tributumot, csak-

hogy a bécsi hatalmasok kegyes indulatát biztosíthassák. Nem-e szegyenek Pest vármegye törvényhatóságának hazafias tagjai ö rértük?

Az ilyen ellentéteket nem juttuk meg a nemzedékek szellemét és a korok különbségét! A negyvenes évek Pest városa egészen csak jelentéktelen fészkek volt, híjjával majdnem minden intézménynek, mely egy nemzeti főváros jellegét és rendeltetését biztosítja, még nyelvében is idegen, ugyszólván semmi kihatással a nemzetnek anyagi és szellemi fejlődésére. Ennek a Pest városának politikai sulya is természetesen csekély volt, de a nemzeti függetlenség ama verőfényes napjaiban megcsillagolta, hogy a hazafias lelkesedés fuvallata betört ódon falai közé és kissé bántortalanul, kissé fontolgatva bár, rendszerint utána indult Pestvármegye vezéri kezdesének. Oh ez bizony szerény szerep volt! Mi más a mai Budapest! Ez a magyar nemzetnek igaz magyar fővárosa a világ- városi fejlődés kibontott szárnyaival. Magába szívja az ország legjobb erejét, összpontosítja a nemzeti élet minden nyilvánulását és mindennemű politikai, forgalmi, ipari, tudományos, művészeti intézményeinek szünetlen kihatásával a maga képére alakítja át az ország közszellemét.

Az ilyen városnak törvényhatósága persze politikai véleménynyilvánításainál önállóan lép fel és nem kullog féltékeny Pestvármegye háta mögött. Ez a bézske önállóság, az új vezér hivatásnak felémelő érzése képeit Budapest törvényhatóságát arra, hogy buzó szolgálja legyen minden nemzetellenes hatalomnak és pontos közvetítője minden önző szövetségi érdekeknek. A nemzetes fővárosi és általános világvárosi fejlődés szerencsésen odatejlesztette Budapest közeletét, hogy a korábbi idők nyárspolgárságának korlátolt és előítéletes, de önzet és küzdelmet iránt fogékony szelleme helyett a kerületenként szervezett klikkek minden nyilvános kötelességét megvélő, minden egyéni érdekeknek szolgáló szolidaritása jutott uralomra. Az ilyen természetű vezérszereppel Budapest városa a nemzeti életnek roppant kevélye lesz, mely mikor elszívja egészséges nedvét, viszont rontó mérget áraszt szét minden tagjába. És dövézőljük azért Pestvármegyét, hogy legközelebb esze a szolgáló és önző közszellem megrögörösödés, oly erősen ellenálló képességét tanusít minden ragályozó hatása ellen. Így mikor látszólag elvesztette vezérő befolyását, annál inkább benne pontossal össe az a visszaszerző erő, mely a kor betegségeit leküzdí, annál inkább az övé a nemzeti szellem jövő vezérlése.

Budapest, április 12.

Kiegészítési tárgyalások. Báró Bánffy Dezso miniszterelnök, a ki Lukács László pénzügyminiszterrel együtt tegnap Bécsben tárgyalta a szövegben levő kérdésekben, ma reggel visszatért Budapestre. Lukács pénzügyminiszter Bécsből üdülés céljából délre utazott és e hét folyamán aligha tér vissza Budapestre.

A magyar és osztrák miniszterek e tárgyalásról a felhatalos End. Tud. a következőket írja: A magyar és osztrák miniszterelnök — a mint már jelentették — tegnap Bécsben tárgyaljuk a két törvényhozás részéről kiküldött kvótabizottságok tartandó fenn és ez ügy tárgyalásába mindaddig nem bocsátkoznak, míg a kvótabizottságok utolsó szavukat is ki nem mondják. Ha tehát a két miniszterelnök tegnap érkeztelen a kvótáról is volt szó, ennek csak az volt a célja, hogy megállapítsák a kérdésben a további eljárás módját.

A magyar kvótabizottság utolsó nunciuma tudvaleg az azal végződik, hogy a bizottság sajnálattal fejezte ki azon nagy elégedését, hogy a két bizottság nevével közlő mutakoznak, egyszersmind utal arra, hogy a mennyiben az osztrák bizottság azt hinni, hogy szóbeli tanácskozás után inkább jöhete létre megállapodás, a magyar bizottság szívesen kész szóbeli tárgyalásokra is. Az új osztrák kvótabizottság már most, azonnal megalakulása után azt a kérdést intézte a magyar kvótabizottsághoz, vajon ragaszkodik-e elődjének a szóbeli tárgyalásra vonatkozólag megfogalmazott elvénél, mely eszben az osztrák bizottság szívesen fog e célból Budapestre jönni.

A magyar bizottság, a mely alkalmisát csak husvét után tartja legközelebbi ülést, minden valószínűség szerint igenlőleg fog felelni e kérdésre, mire az osztrák bizottság előrelátólag e hónap utolsó napjai egyikén megjelenik Budapestben a magyar bizottsággal tartandó szóbeli tárgyalások céljából. Csak akkor, ha ezen tárgyalások sem vezetnek eredményre, leend kötelessége a kormányoknak, hogy a törvény értelmében a maguk részéről tárgyalásokba bocsátkozzanak a kvóta megállapítására és tárgyalások alapján a két törvényhozás elő megállapodást tervezzenek az 1867. XII. tezikben közöskönek elismert állami ügy terhehez való hozzájárulások arányáról, a mely arányról — a mit ismételten hangsúlyoznunk kell — eddig a két kormány tárgyalásai alatt sohasem volt szó. A „Neue Freie Presse” pedig lapzártán a következőkről értesül:

„Egybehangzó jelentések szerint mind a két kormány mindjárt husvét után be akarta készíteni az osztrák, illetőleg a magyar parlamentben a kiegyezési törvényjavaslatokat. Tegnap báró Bánffy Bécsbe érkezett. Délben a király kihallgatásán fogadta s onnan Bánffy Badenheuet ment tanácskozára. A tanácskozás azonban nem vezetett a kvóta megállapítására. A magyar kormány most is azon az állásponton van, hogy a két kormány csak akkor alkudozhat a kvóta fölött, a mikor majd a két kvótadeputáció nem tud megegyezésre jutni. Ennek folytán nem is jött a két kormány közti a kvótakerésben megállapodás létre.

De a magyar kormány beleegyezett az osztrák kormányba abba a kivánságába, mely „junktim” név alatt ismeretes s a mi alatt nemcsak azt értik, hogy az összes kiegyezési javaslatok egyaránt összehűgnek és csakis egyidőben szentesíthetők, hanem azt is, hogy a képviselőházban egyidejűleg nyulandók be s az egyik javaslatban történelg engedmények csakis az alatt a feltétel alatt történhetnek meg, ha a többi javaslatban is megfelelő engedményeket követel. Ezzel az osztrák kormány azt akarja elérni, hogy a kiegyezési javaslatokat a kvótamegállapodással egyidejűleg terjesztessék a képviselőház elé. A magyar kormány elemlent ebbe a junktimba. Ebből kitetszik, hogy a javaslatot semmi esetre sem terjeszthetik már április 28-án a parlamentnek elé, mert a kvótára néve megállapodás még nem jött létre. A kvóta-deputációk április 29-én ülnek össe s ezért a javaslatok legjobb esetben is májusban terjeszthetnek be. Ausztriában azt hiszik, hogy Magyarország végre mégis beleegyezik a kvóta felemelésébe s nem fogja odáig jönni hagyni, hogy az uralkodó döntése váljék szükségessé.

Érdekes összeférhetlenségi bejelentés.

Benke Gyula orsz. képviselő, mint a budapesti lakaré- és zálogkölcsönző részvénytársaság igazgatója ellen a saját kerületéből adatok be összeférhetlenségi bejelentést. Mint értesülünk, dr. Bánffy Zsigmond kézdívársárhelyi lakos egy a maga, mint 286 kézdívársárhelyi választópolgártarsa nevében intézett fölterjesztést Szilágyi Dezso képviselőházi elnökhöz, bejelentvén a kerület képviselője ellen ennek a budapesti lakaré- és zálogkölcsönző részvénytársaságnál viselt igazgatósági állásból folyó összeférhetlenségi esetét, melyet tudvaleg már Kálmán Karoly is bejelentett volt. E bejelentést kiválóképen az teszi érdekessé, hogy Benke Gyulát a kézdívársárhelyi kerület 267 szavazattal választotta meg, s most 286 választó írta alá az ő összeférhetlenségi esetére vonatkozó bejelentést.

Pest vármegye a kvóta ellen.

Az Egyetértés tudósítójától. — Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye törvényhatósági bizottsága, híven a régi tradícióhoz, a mai napon tartott közgyűlésén egyhangú lkesedéssel hozzájárult Heves, Fejér és Zala vármegyéknek a kvóta felemelése ellen tiltakozó átiratához és hogy a tiltakozásnak annál nagyobb sulya legyen, a vármegye a maga részéről is egy külön feliratban járul a törvényhozás elé, kérve, hogy egyértelműleg tagadja meg Ausztriától a kvóta arányának felemelését. Az ország legelső törvényhatóságának ezen impozánsul megnyilatkozott akaratát szinte vizsgálólólag hat reánk maga sávsárgással szemben, a melyet két héttel ezelőtt a székes főváros tanács-teremben látni alkalmunk volt.

A kérdéssel, hanem adodabta a kérdést a bizottsági tagok közé, hogy azok oldják meg, egy, a hogy ők akarják. Pestvármegye törvényhatósági bizottsága pártédeket, egyéni érdeket és minden mást mellőzve, csak a nemzeti érdeket tartva szem előtt, osztatlan lelkesedéssel tette magáévá az elibe terjesztelt, nagy alaposással és igaz hazafias érzéssel megírt, megyöző érvekkél támogatott, közvetlen bensőséggel előadott javaslatot; míg a székes főváros törvényhatósági bizottsága csak a kerületi klikkek érdekeit látta maga előtt és a kaszinók hősei leszavazták a magyar nép összességének jogos követelését. A megyeház üléstermében egy Prónay báró, egyike a magyar közelet első szerepívőnek, állott fel szólásra és a megyeüzösödés igaz hangján nemes hűvel szólította fel Pestvármegye bizottsági tagjait, hogy lépjenek vele együtt sorompóba és harcoljanak az osztrák követelések ellen. A Lipót-útczá város háza tereben pedig Pacher ur, a terevárosi kaszinó vezetője, bagosi előnérvél, volt a kormány uszállyhözökönk szószója: erőllen és színtelen hangon szólította fel híveit a kormány iránt való bizalomra. A megyeházban egyhangú, osztatlan lelkesedéssel meghozott határozat, a városházán pedig egy alig 12 fönny többség.

A közvélemény az, a mely ma a vármegye székházában meggyelalkozott. Az igaz, hamisított, magyar közvélemény. Nyáry Pál vármegyét ma ismét há volt régi tradícióhoz és még jobban megerősítette azt a régi hitüket és megyözősödést, hogy Pestvármegye még most is a legerősebb debástványa a magyar állameszmének, a magyar nemzeti törekvéseknek.

A közgyűlés eme részéről részletes tudósításunk a következő: A vármegyeháza nagy üléstermében évek óta nem volt olyan élénk és lelkes a hangulat, mint ma. A terem a legutolsó zugáig telve volt a törvényhatósági bizottság tagjaival, a kik a megye legszűkebb közösgéből eljöttek a mai közgyűlésre, hogy szavaikkal tiltakozzanak a törekvések ellen, a melyek Magyarországi lakosságát az osztrákok hetetlen, tulzolt követeléseinek tárgyává akarják tenni. A megye egyes kerületeinek országgyűlési képviselői — Földváry Miklós kivételével — szintén eljöttek a mai közgyűlésre. Kossuth Ferencz, gróf Benyóvszky Sándor, Kolozsváry Kiss István, Wolfner Tivadár, Lappa Péter, Tarajossy János, Gajdri Géza, Földváry Mihály, Halász Zsigmond, azokivül a megye vezértársai közül Csávolszky József kanonok, báró Prónay Dezso, Gullner Gyula, Förster Aurél, Rakocsvics István, Freyinger Lajos, Vainos Gyula, gr. Szapáry István, Robitsch József, Reiser Béla, Nöslöpy Gyula, Majthényi István, Bossányi László, Pártos Béla, Talyi István és még egyéb seregét a bizottsági tagoknak látnak a mai nagyleltőségű gyűlésen.

A karzat is egész telve volt, az egyetemi ifjuság túltelte meg a terem körülötti karzatot, mert jelen akart lenni az emlékeztetés eseménynél, a midőn az ország első törvényhatósága egy szívet és lélekkel tiltakozik a nemzetellenes törekvések ellen.

A tárgysorozat első tárgyainál áthaladva, nagy eszben, feszült figyelem mellett kezdte meg Taczokos Gusztáv, a vármegye főjegyzője elterjesztését a tárgysorozat 6-ik pontjáról a Zala, Heves és Fejérvármegyék átiratáról az Ausztria és Magyarország közös köztársasági kvótájának megállapítása tárgyában. Elmondja azt, hogy a fentemlített három vármegye a képviselőházhoz feliratot intéztek, a melyben tiltakozó szavaiat emelik fel a kvóta tervezett felemelése ellen és a törekvések támogatása végett az ország valamennyi törvényhatóságát megkeresték. Azért ajánlja a főjegyző, hogy Pestvármegye a hazafias vármegyék átiratát a maga részéről támogassa és egyáltalán a vármegye hagyományát

Bizarr világ.

Ira: Hoffmann Ottó. Sohasem nyugszik le a nap ebben a különös országban. Az egész fensik az örökös fénytengerben fürödni látszik s a kiszögellő hegyek dicsfényben ragyogó ormait vakítóan válnak ki a mélyebb völgyek örökös feketeségéből. Eles, sohasem szünet elmentt uralkodik ottan. A hegyes csucsokat folytonosan érik a nap égő sugarai, míg lent a völgyekben, az éjszaka hazájában, örökös sötétség honol. Ilyen a világ a Hold sarki téjkéin. Még idegenszerűbb, még fenségesebb, de egyszersmind sokkal borzalmasabb is, mint a rettentő jégtörzások, a végtelen kiterjedésű hómezők, melyek Földünk sarkvidékeit jellemzik. Itt az egyetlen átható hideg még nyáron sem enged elvadni a jéghegyek török köztársasági anyagát, ott a Hold sarkain a természet legkegyetlenebb játékaik ulti kifogyhatatlanul. A hegyormokon a fehér tája a Nap változatlanul eléget hévtől csaknem izzóra melegedett fel, lenn a völgyben pedig semmi sincs, a mi a fagyos világör leirhatatlan dermesztő hidegét, enyhítené. A nap sohasem delét ezeken a sarki vidékeken. A természet ezt sehogyszen hasonlít ahoz, melyhez földi lakóhelyünkön hozzászoktunk. Az örök világosság hegyei a Hold déli sarkán 7-8000 méternyire emelkednek, ily magas hegysek nálunk is vannak, de az ég, mely felé kopár ormait merednek, nem tűndököl ama szende és ragyogó azurszúborn, mint a mi égölünk. Koronáikete az ottan sürűbb légburkolat hiányában s a Nap és a csillagok káprázatos pompában láthatók, sőt még nappal is ragyognak. A Hold az ó rokonszenves és szelíd züstös fényével egészen más világ, mint a Föld. Igaz ugyan, hogy sokkal változatosabb, sokkal érdekesebb, mint a miylennek rendesen képzelik s nem az a pusztaság és kihalt sírdomb, melynek elhanyagolták. Felülete majd akkora, mint Amerikáé s ez az óriási száraz térség né volna egyéb, mint a halál birodalma, né volna rajta levegő, né víz, né növény, né állat? A legújabb vizsgálatok sehogyszen erősítik meg ezt a régi, elavult feltevést, melyet különben a szakavatott holdrajztudósok sohasem ismertek el igaznak.

höz, hogy a hold a föld születte. Mint-hogy azonban vagy ötvenszer kisebb gömb, sokkal előbb hült ki mint az anyja, s felülete sokkal előbb váhathatott sávár puszttá, holt világgá. Nem hangsúlyozhatjuk azonban eléggé, hogy az utóbbi állítást nem szabad elhamarkodott módon, a szó szorosabb értelmében venni. Így például bebizonyult, hogy geológiai változások még most is történnek a holdon. Működésben levő vulkánok, melyek messze kilökik a tizes lávák áramait — ilyenek ugyan nemszenek, jelentéktelenebb változások azonban fordulnak elő a felületén. Nemrég azonban hítték, hogy a holdon működésben levő vulkánok is vannak. Így Hevelius, a ki az első holdbroszt készítette, meg volt győződve arról, hogy az „Aristoteles” nevű kráter még most is teljes erővel működik. De még az idősebb Herschel is 1787-ben emlékiratban nyújtott a londoni Royal Society-nek, melyben előadja, hogy három égő vulkánok észelt a holdon. Kétő már kialvófélben volt, de az egyik hatalmas kitörés tüneteit látta. Erről a vulkánról azt írja Herschel, hogy másnap még mindig égett, sőt 1790-ben az elsőtől holt-koronon több mint 150 működésben levő vulkán vált észrevenni. Mi okozhatta különben azt, hogy egy tapasztalt és ügyes megfigyelő, mint a miylen Sir William Herschel volt, ily könnyen tévedhetett? Ó fénylő vörös pontokat látott, de vajjon nem-e állandóan vörös az elsőtől holt — mondja Arago — s így a magasabb csucsok foglyatkozásk alkalmával természetesen intenzívebb vörös fényben látszanak, mintha égő vulkánok volnának. Emlékeztet az a családias, mely a mult század végéig egyszerre különböző városokban két megfigyelő eszt meg. Az adatokat Maskelyne-nak, a greenwichi obszervatorium igazgatójának közöshetjük. Wilkins építész Norwichban 1794. márcz. 7-én este 8 órákor figyelmesen nézte a holdat, mely akkor első negyedben lehetett. Nagy ámulatára a hold sötét része előtt vörös fénypontot látott, mintha nagy távolból nézne egy tüzet. Elég különös, hogy ezt a tünényt Londonban is látták. Lady Booth egyik szolgálója pillantott meg a vörös fénypontot a hold sötét részén a St. Johns Square háza fölött. Maskelyne mutatta ki, hogy a Londonban látott fénypont azonos a Wilkins-félevél. Kiderült azonban később, hogy a két megfigyelő

kevésbé érdekesek, mint a hegyes vidék csodálatos kiszögellő túlkáival. Szabad szemmel vagy színházi látesóvel nézve ezeket „a tengereket”, mint egyházi, sőt föltök túnnak fel, de ha erősen nagyító teleszkóppal vizsgáljuk őket, a legváltozatosabb képet nyújtják. Itt-ott egy magános kráteremerek sziklailalival köröskörül hegysek húzódnak végig; üveg-nemű fényerek csillagalakuan ágaznak el, közben fekete szakadékok, rianások futnak végig keresztül-kasul a talajon. Több észlelő mondja s magam is úgy tapasztaltam, hogy a holdnak valami kimondhatatlan „jeges” kinezése van, a nélkül, hogy a hold-felület mint jégmezőt képzelhetünk. De még csodálatosabb árnyalatokat is lehet rajta néha észrevenni. Határozott szárnnyalakat, mintha a Hold tengerei egyes mezőkből állának, melyek mind különböző színek. A legtöbb viola színbe hajló, de kekes, vörös, sőt zoldas árnyalatok is vannak, mintha az ember bizonyos alpesi moharéteket, melyek a sziklákat borítják, látna maga előtt. Káprázatos, érdekes látvány ez, az égből igazán bususan megjutalmazza azokat a fúrásdát, kik tünényeinek megfigyelésére áldozták föl éjeleik nyugalmát.

NINA KISSASSONY.

— FRANCZIA REGÉNY. — 28 — A Kisasszony még kiskoru; Franciaországban nem lehetünk el nélküle. — Elmegyünk máshová, — jelentette ki nyugodtan Nina. A fiatal ember nézett. A leányka reszkett egy kissé, de a szeméből törhetetlen erélyesség sugárzott. — Tudja, mit ajánl nekem a Kisasszony? — kérdezte töle Valin Michel egy pillanatsnyi hallgatás után. — Persze, hogy tudom. — Megszoktattam? — Ugy van, azt. — Kiskoru elcsábítását! — Félt tőle? — Oh, ha félek-e! — szólott Michel és szenvedélyesen magához szorította a lánykát; — igen, félek, de ön miatt félek! ... A rokoni elkárhözottánk, megtagadánk! Édes atyja meghalna talán bánatában.

április 12. ... tartanak a ...

április 12. ... az időt ...

április 12. ... az időt ...

április 12. ... az időt ...

április 12. ... az időt ...

április 12. ... az időt ...

április 12. ... az időt ...

A felvidéki magyar kőművelés... A felvidéki magyar kőművelés... A felvidéki magyar kőművelés...

A kultuszminiszter levele a csanádi püspökhöz... A kultuszminiszter levele a csanádi püspökhöz... A kultuszminiszter levele a csanádi püspökhöz...

Wlassics Gyula s. k. Buosuzó táblal élők... Wlassics Gyula s. k. Buosuzó táblal élők... Wlassics Gyula s. k. Buosuzó táblal élők...

A XII. orvosi nemzetközi kongresszus... A XII. orvosi nemzetközi kongresszus... A XII. orvosi nemzetközi kongresszus...

Fertik tanár előadása a bakteriumokról... Fertik tanár előadása a bakteriumokról... Fertik tanár előadása a bakteriumokról...

A beteg Helfy Ignác... A beteg Helfy Ignác... A beteg Helfy Ignác...

Viktor angol király... Viktor angol király... Viktor angol király...

A hol április hónapban... A hol április hónapban... A hol április hónapban...

Gyóf és kárpitos párbajgyűje... Gyóf és kárpitos párbajgyűje... Gyóf és kárpitos párbajgyűje...

Női Methuzalom... Női Methuzalom... Női Methuzalom...

A hol a koronát örül... A hol a koronát örül... A hol a koronát örül...

A pusztuló Nográ-Varsány... A pusztuló Nográ-Varsány... A pusztuló Nográ-Varsány...

A királyi vár szobor... A királyi vár szobor... A királyi vár szobor...

Nagy betörés Zürichben... Nagy betörés Zürichben... Nagy betörés Zürichben...

Beomlott templom... Beomlott templom... Beomlott templom...

A kérésű mezei sztrájk... A kérésű mezei sztrájk... A kérésű mezei sztrájk...

A tudomány-egyetem központi épülete... A tudomány-egyetem központi épülete... A tudomány-egyetem központi épülete...

A vallás- és közoktatási miniszterium... A vallás- és közoktatási miniszterium... A vallás- és közoktatási miniszterium...

A emlékezők kerestetik... A emlékezők kerestetik... A emlékezők kerestetik...

A temető a tatárjárás korából... A temető a tatárjárás korából... A temető a tatárjárás korából...

A zabotlakodalmak... A zabotlakodalmak... A zabotlakodalmak...

A bálnegyelő gyűlése... A bálnegyelő gyűlése... A bálnegyelő gyűlése...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban... Rövid hírek Nagy-Kálamban...

